

שירת ה- פלמ"ח הימי (ה-פלי"ם)

חובר ע"י מאירק'ה אברהם

- 1.**
- א. בימים אלה של כשל מערכות,
של התפוררות משטר ושל אבדן תקוות,
נזכור נא שבעבר היו גם מעשים והצלחות.
- ב. באותו עבר רחוק היה איש קטן-גדול,
מנהיג של מעש ותבונה, השכיל לפענח עתידות,
היטיב להציב היעדים והצליח להשיג התוצאות.
- ג. האיש ושותפיו עלו רובם מן הגולה,
השכילו להתעלות מעל המציאות האומללה,
הרבו לבנות והניחו התשתית למדינה.
- ד. היו רבים אחרים שתרמו להקמת המדינה,
אך אלה, חלקם בעשייה היה שונה בתכלית,
הם התמקדו, במיוחד, בגירושו של השליט.
- 2.**
- א. זה ניסיון צנוע להביא תמצית של עלילה,
אותה ההיסטוריה לא רשמה בצורה נאותה
וכשכבר נכתבה, נתקבל, אך מלל של עיסה עכורה.
- ב. אביא בחרוז, מדברי יחידים, אנשי ה-פלי"ם,
אלה שחוו הדברים ועשו מלאכתם נאמנה,
אלה שמירב תרומתם, בהצלחת המשימה.
- ג. הדברים התרחשו במחצית המאה העשרים.
היו אלה שנות הארבעים, ימים של רדיפות,
של רצח עם, של מלחמה וגם של קורבנות.
- ד. היום, בימינו, הכיתתיות, הפוליטיקה והנהגות
אינם מותירים מקום לגעגועים וזיכרונות
ואני, דווקא, אביא קומץ של עלילות נשכחות.
- 3.**
- א. החל בשנות השלושים של המאה העשרים,
משטר טוטוני - לוחמני צבר עוצמה
והרעיד סיפי משטר ביבשת אומללה.
- ב. בה בשעה, מזרח תיכון עתיק יומין,
הצמיח ניצני שיבה של צאצאי היהודים,
לחזור אל המכורה וזאת, כנגד כל הסיכויים.
- ג. בארץ ישראל, היה ישוב לוחם – בנוי לתלפיות,
מונהג ברוב תבונה, מכין הכול לקראת באות,
עושה את הדרוש להשבת בנים לארץ האבות.
- ד. בשנות השלושים יצאו בחורינו אל ארצות נכר,
גייסו ספינות קטנות, אספו הפזרה והשיטו אותה,
ביום סוער, בחוסר כול, אל ארץ מכורה.

4. א. נשוב ונדלג אל שנות הארבעים כשהמוסדות עשו להקמתו של כוח מחץ וזה נדרש להסתוות, אך להיות נכון, תמיד, למשימות לאומיות.

ב. ה-פלמ"ח, פלוגות המחץ של "ההגנה", אמורות היו לפעול כשהמחצית באימונים ומבצעים ואילו, שאר הזמן, קודש כתמורה למארחים.

ג. מיטב הנוער התנדב וההתלהבות רבה, ילידי הארץ, ותיקים ועולים נטשו לימוד ומלאכה, מיהרו להתגייס ולהיענות לקריאת ההנהגה.

ד. הארץ רחשה פעילות של קורסים, מסעות וסיורים ומדי פעם, גם מסעות עונשין, כנגד הפורעים וגם פגיעה נקודתית בקלגסי השליטים.

5. א. בהמשך, בשנות הארבעים, התחכמו המנהיגים והם ביקשו להגביר העשייה ולהביא עולים, על כן, הוחלט להכשיר אנשי פלמ"ח כימאים.

ב. על חופיו של הקיבוץ, על שפתו של ים תיכון, קובץ פלמ"ח הים, זה שנועד להכשיר השייטים, ואלה היו, לאחר מכן, הימאים, הגדעונים* והחובלים.

ג. בשורה – אתגר חדש, צירוף של ימאות ומחתרות: יוסק'ה ושרה, ישרוליק, צפירקה ומוישה הרימו המפרשים והחלו חותרים בסירות.

ד. בו בזמן, ביבשת המעונה, השתוללה עדיין מלחמה, יהודים נרדפו, נכלאו ונרצחו ונשרפו ברבבות ואילו בארץ, שליט אכזר מנע הצלת שארית הפליטה.

6. א. אנשי פלמ"ח הים: יוסי, ברצ'יק, סמק והאחרים לקחו פיקוד, גילו יוזמות וטרחו להכין הצעירים וזאת, לקראת עתיד עתיר משימות וסיכונים.

ב. היחידה הימית החדשה השתכללה והתרחבה נעלמו הפקפוקים והיה ברור לכול שזו הקטנה תוכל להם לקושי ולסכנות ותעמוד היטב במשימה.

ג. הקץ להתארגנות, השעה דוחקת, המלאכה מרובה, יש לצאת לדרך ולעשות ככל שהיד משיגה, להוציא מהתופת את השארית הזועקת לישועה.

ד. הבריטי ניצב מנגד - יריב קשוח ורב עוצמה, הנטל רב, המטלה מורכבת והדרך ארוכה, הלב חרד, האם נצליח לבצע את המשימה.

7. א. הוטל על ה-פלי"ם להביא לניצולי ההשמדה, אלה הנטושים ברחבי יבשת, ללא טיפול ודאגה את בשורת הארץ ושמץ של תקווה.

ב. הספקנות, החששות וחוסר הניסיון נשכחים, הכול בזכות משמעת, מרץ וגיל הנעורים ומעל כל אלה, המשימה הנעלה והאמון במנהיגים.

ג. מציאות קשה ומסובכת אינה יודעת רחמים, אנשי פלי"ם, לעשרות, יוצאים אל הנכר, כול דרך וכול אמצעי כשרים להצלחתם של האחים.

ד. "החבורה"**, ביבשת החרבה, מתחכמת לה: מנצלת המדים, התייעוד ורכב החיילים ומצליחה לרכז הפליטים במחנות העקורים.

8. א. "המוסד לעליה" גייס תמיכה - עשה ניסים, שכנע ממשלות לאפשר יציאת ההמונים ואלה, באלפים רוכזו ליציאה בנמלים.

ב. בכירים ונערי פלי"ם, בסיוע נדבנים, מגייסים רבי חובלים, צוותים ומלחים, מכינים את כלי השיט לקליטת אחינו הפליטים.

ג. בארצות המוצא, יעקב סלומון וכול האחרים, אוספים, מכינים ומובילים את הפליטים אל החופים ושמ, האחריות עוברת אל ידיים נאמנות של משיטים.

ד. בהפלגה, האחריות כבדה, כולה מוטלת על הימאים: המפקדים, רבי החובלים, הגדעונים והמלווים, הם שנושאים בעונש המפגש עם הכוחות המתנכלים.

9. א. כך, גלים, גלים, פלוגות המחץ הימיים ובראשם שאול, עדה, שייקה, נחום וגם אפרים מביאים לארץ האבות שבעה ריבוא מעפילים.

ב. חברינו: יוסי, קיפי, יהודה, ישרוליק והחברות, השיטו ארצה, כמאה ושש עשרה ההפלגות והביאו את ה-"אקסודוס", ה-"פאנים", "הזקן" והאחרות.

ג. בסיכום, ה-פלמ"ח הימי, על מפקדיו וכל "החבורה" נשא על כתפיים את הצלתה של שארית הפליטה וכן, ולא פחות חשוב, את אספקת ציוד הלחימה.

ד. אך, בל נשכח שבנוסף לאלה שהוזכרו תחילה, היה לו ל-פלי"ם את יוסלה ואת יוחאי עם יחידת החבלה וכן, מספר לא מבוטל של לוחמים בקרבות היבשה.

10. א. בטרם נסיים, נדגיש תרומת רבים ונשכחים, כמו קיבוץ שדות ים, אנשי המח"ל הרבים וכן, שאר הבודדים כמו אימי, שרה והאחרים.

ב. כיום, כשהכול במדינה נעשה "בערך" ו"כאילו", נזכור בהערכה את אלה שעשו אז במלאכה הקשה, בתנאים בלתי אפשריים, במסירות וללא כל תמורה.

ג. אתם, אנשי המחר, זכרו את לוחמי ה-פלי"ם, כי הם עשו מלאכה בלתי אפשרית של עליה ורכש וגם היו התשתית להקמתו של חיל הים.

ד. תמה העלילה, אזלו המילים, הסוף לסיפורים, הובאו כאן עובדות ומעשים בלתי זכורים, ובל נשכח, נרכין כולנו הראש לזכר הנופלים.

סוף שירת ה-פלמ"ח הימי

* "הגדעונים" = האלחוטאים שקיימו את הקשר בין האניות לארץ

** "החבורה" = אנשי "ההגנה" בצבא הבריטי – אספו את העקורים מרחבי אירופה וריכזו אותם בנמלי היציאה.